

วารสารเศรษฐศาสตร์
JOURNAL OF ECONOMICS

ปีที่ 1 เล่มที่ 2 ตุลาคม - ธันวาคม 2539

บรรณาธิการแถลง

โฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์	ข้อสังเกตเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืน	6 - 11
เบญจวรรณ ทองศิริ	ผู้หญิงกับสิ่งแวดล้อม	12 - 21
ประเสริฐ ไชยทิพย์	ผลงานและผลลัพธ์ 700 ปี เศรษฐกิจเชียงใหม่	22 - 28
พ.ต.ท. ศักดิภัท เขาวนัถลักษณ์สกุล	การกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน : การศึกษาเชิงเศรษฐศาสตร์	29 - 39
เดช กาญจนางกูร	การพัฒนาเศรษฐกิจของไทย : ประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว	40 - 54
เสถียร ศรีบุญเรือง	เครื่องมือทางสถิติบางอย่างที่ใช้ในการ วิเคราะห์เพื่อประเมินการยอมรับและ การปรับใช้นวัตกรรมหรือเทคโนโลยี	55 - 79
กัญญ์ชด วัฒนากุล	แบบแผนการบริโภค พฤติกรรมการบริโภค และการประมาณระดับรายได้ที่เหมาะสม สำหรับการใช้จ่ายบริโภคของนักศึกษา ที่พักอาศัยภายในและภายนอก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	80 - 95
ธเนศ ศรีวิชัยลำพันธ์	การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนพืชผัก เมืองหนาว จำนวน 8 ตระกูล	96 - 115
นายแพทย์ทัศนัย วนรัตน์วิจิตร	การประเมินราคาใบสำคัญแสดงสิทธิ (Warrant Valuation)	116 - 149

ผู้เขียนในฉบับ

โสมิต ปันเปี่ยมรัชต์

วุฒิ : ร.บ. (การคลัง) , จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
M.A (ECON.) , University of Maryland, U.S.A.
อดีตรองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ
อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
ปัจจุบันดำรงตำแหน่งกรรมการบริหาร
ธนาคารกรุงเทพฯ จำกัด (มหาชน)

เบญจวรรณ ทองศิริ

วุฒิ : พศ.บ. , จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
M. Phil., University of Reading, U.K.
ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ คณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ประเสริฐ ไชยทิพย์

วุฒิ : วท.บ. (เกษตร) , มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
M.A (Agriculture), and Ph. D. (Agr. Econ) ,
Mississippi State University, U.S.A.

พ.ด.ท. ศักดิ์ทิพย์ เชาวน์ลักษณ์สกุล

วุฒิ : น.บ., มหาวิทยาลัยรามคำแหง
รป. ม. (ทรัพยากรมนุษย์), สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์ (NIDA)
ศ.ม. (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)

เดช กาญจนางกูร

วุฒิ : กศ.บ. (คณิตศาสตร์) , มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ศ.บ. (ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พบ.ค. (ประชากรและการพัฒนา), สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์
ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ คณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เสถียร ศรีบุญเรือง

วุฒิ : วท.บ. (เศรษฐศาสตร์การเกษตร), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 ศ.ม. (พัฒนาชนบท), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Ph.D. (Agr. Econ.) , U.P. (Philippines)
 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะเศรษฐศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กัญญ์ชล วัฒนากุล

วุฒิ : ศ.บ. (การเงิน), มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 M.A. (Econ) , University of San Carlos
 Ph.D. (Econ) , University of Santo Tomas, Philippines
 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ธเนศ ศรีวิชัยลำพันธ์

วุฒิ : ศ.บ. , มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 ศ.ม. , มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

นายแพทย์ทัศนัย วนรัตน์วิจิตร

วุฒิ : พ.บ. , มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 ศ.ม. , มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

บรรณาธิการแสดง

ถ้าความสุข หรือความพึงพอใจของคนเราขึ้นอยู่กับจำนวนวัตถุปัจจัยที่ได้บริโภคอุปโภคแล้ว คนเราก็จะมีความสุขหรือความพอใจมากยิ่งขึ้น ถ้าได้บริโภควัตถุปัจจัยจำนวนมากขึ้น ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจที่เน้นการเพิ่มผลผลิตหรือรายได้จึงเป็นเป้าหมายสูงสุดของกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจในแทบทุกประเทศ

ประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน ตั้งแต่มีการวางแผนเศรษฐกิจมาเป็นเวลาร่วม 40 ปี ได้เน้นในแนวทางนี้โดยตลอด แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 1 - 4 ได้มุ่งเน้นที่จะทำให้เกิดความเจริญเติบโตทางด้านวัตถุทรัพย์ หรือมุ่งที่จะทำให้รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นเป็นสำคัญ มาเปลี่ยนทิศทางเน้นพัฒนาชนบทที่มีคนยากจนหนาแน่นและมุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มคนยากจนในภูมิภาคที่ยังด้อยพัฒนาแทนในแผนพัฒนาฉบับที่ 5 แต่แล้วก็กลับหันไปเน้นการพัฒนาเพื่อรักษาความเจริญเติบโตทางด้านวัตถุทรัพย์อีกในสองสามแผนสุดท้าย เพื่อมุ่งแข่งขันในตลาดโลกเป็นสำคัญ

ถ้าจะถามว่าการพัฒนาเศรษฐกิจในทิศทางดังกล่าว ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ? เป็นการแก้ปัญหาหรือสร้างปัญหา ? นิโคลาส เบนเนท อดีตผู้เชี่ยวชาญของยูเนสโกประจำกระทรวงศึกษาธิการ ได้ให้คำตอบว่า “ยุทธศาสตร์การพัฒนาแบบนี้ ประการแรกจะทำให้ความทุกข์ยากและความไม่พอใจอันเนื่องมาจากความขัดแย้งทางวัฒนธรรมและความหายนะของประชากรเพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น ประการที่สองถึงแม้ว่าการพัฒนาจะนำความสำเร็จมาให้ แต่สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้มนุษย์ชาติมีความสุขอยู่อย่างถาวรก็จะไม่มีวันเกิดขึ้นมาได้ ประการที่สาม เป็นเรื่องสุดวิสัยที่จะทำให้ประชาชนทั่วโลกมีระดับการบริโภคเท่าเทียมกับประเทศทางตะวันตกได้”

เราชื่นชมในวัตถุทรัพย์ที่เราผลิตได้เพิ่ม แต่หาได้ตระหนักไม่ว่าทรัพยากรธรรมชาติของเราได้ถูกทำลายไปแล้วเท่าใด การทำบัญชีรายได้ประชาชาติของเรา จึงเปรียบเสมือนการลงบัญชีข้างเดียวที่ไม่มีแหล่งที่มาที่ไป ขณะนี้ได้ขำความว่า สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) กำลังศึกษาเรื่องการจัดทำบัญชีรายได้ประชาชาติโดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมอยู่

ทั้งๆ ที่อัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของเราดำเนินไปอย่างต่อเนื่องถึงประมาณปีละ 7 - 8% แต่ความยากจนของผู้คนในประเทศก็ยังคงมีมาอย่างต่อเนื่องเช่นกัน การชุมนุมเรียกร้องให้รัฐบาลช่วยแก้ปัญหาเรื่องนี้สิน และราคาพืชผลทางของเกษตรกรรายย่อย สมัชชาคนจนและชาวไร่มันสัมปะหลังที่มีมาให้เห็นเมื่อเร็วๆ นี้ น่าจะเป็นสัญญาณว่า การพัฒนาที่มุ่งเน้นแต่การเพิ่มวัตถุทรัพย์คงจะไม่ใช่วิธีแนวทางของการพัฒนาที่ยั่งยืนเสียแล้ว

การพัฒนาที่ยั่งยืนมีความหมายเช่นไร โฉมสิต ปันเปี่ยมรัชฎ์ ได้พยายามให้ความหมายและตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความยั่งยืนของการพัฒนาไว้และการพัฒนาเศรษฐกิจของไทยควรจะเป็นเช่นไร เดช กาญจนางกูร ได้เสนอแนะไว้ในบทความ “การพัฒนาเศรษฐกิจของไทย : ประสพผลสำเร็จหรือล้มเหลว”

วารสารเศรษฐศาสตร์ฉบับนี้ออกสู่มือของท่านผู้อ่านล่าช้าไปหน่อย เพราะเหตุขัดข้องบางประการ ต้องขออภัย ณ โอกาสนี้ด้วย ฉบับต่อไป จะพยายามออกให้ตรงเวลา

บรรณาธิการ